

Αριθμός 2694 /2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Αργυρή Μπάρτζη - Κασταμπολίδου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα Βασιλική Κωτούλα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 27-3-2014 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση :

ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑ :

κάτοικος Αθήνας

δικηγόρου

ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ : Η Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Πιστώσεων με την επωνυμία «**HELLENIC POST CREDIT ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ**», που εδρεύει στην Παιανία Ν. Αττικής (40,2 χλμ Αττικής Οδού, ΣΕΑ 1 Μεσογείων), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Δήμητρας Σιαπκαρά.

Η ανακόπτουσα με την από 5-3-2013 ανακοπή της, τακτικής διαδικασίας, που κατατέθηκε με αύξοντα αριθμό 1226/2342/6-3-2013, η συζήτηση της οποίας ορίσθηκε αρχικά για τις 27-9-2013 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Για την προκείμενη συζήτηση της ανακοπής και μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από την σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, το Δικαστήριο αφού:

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με την κρινόμενη ανακοπή και για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή η ανακοπτούσα ζητεί να ακυρωθεί η υπ' αριθ. 962/2013 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε με βάση την από 12-7-2007 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας T.T. Mastercard, που καταρτίστηκε στην Αθήνα μεταξύ αυτής και της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Τ.Ε.», με την οποία υποχρεώνεται να καταβάλει στην καθ' ης το ποσό των 5.478,90 ευρώ, πλέον τόκων και δικαστικής δαπάνης και τέλος να καταδικασθεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη.

Η υπό κρίση ανακοπή ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρο 632 παρ.1 και 591 παρ. 1^α του ΚΠολΔ) και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 632 παρ.1 α' του Κ.Πολ.Δ.), κατά την τακτική διαδικασία με αποκλίνουσες διατάξεις των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους, σύμφωνα με το άρθρο 632 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ, όπως τούτο ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 14 παρ. 1 του Ν. 4055/2012 (που η ισχύς του άρχισε από την 2-4-2012). Επίσης είναι ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 632 παρ.1, 633 παρ.1 και 176 ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθούν περαιτέρω οι λόγοι που αναφέρονται σ' αυτήν ως προς τη βασιμότητά τους.

Σύμφωνα με την ΠΔ/ΤΕ υπ' αριθ. 2286/28-1-1994 που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθ. 1 του Ν. 1266/1982 σχετικά με τα καταναλωτικά δάνεια και τα χρεωστικά υπόλοιπα λογαριασμών πιστωτικών δελτίων τα επιτόκια καθορίζονται ελεύθερα από τα πιστωτικά ιδρύματα με την επιφύλαξη όμως των διατάξεων περί ελαχίστων ορίων επιτοκίων χορηγήσεων που τυχόν ισχύουν. Τα

τραπεζικά επιτόκια είναι σήμερα κατά κανόνα ελευθέρως διαπραγματεύσιμα και το ισχύον γι' αυτά καθεστώς δεν συνοδεύεται από τη θέσπιση ανωτάτων ορίων. Η επέμβαση του νομοθέτη περιορίζεται στη ρύθμιση των εξωτραπεζικών μόνο επιτοκίων. Εξάλλου τα εξωτραπεζικά επιτόκια παρά τον περιορισμό τους στις εξωτραπεζικές συναλλαγές δεν παύουν να έχουν γενικότερη κοινωνικοοικονομική σημασία και ν' αφορούν και τις τραπεζικές συμβατικές σχέσεις. Ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος στην ελεύθερη διαμόρφωση των τραπεζικών επιτοκίων είναι η συμπίεσή τους κάτω από τα όρια των εξωτραπεζικών. Έτσι η συμφωνία για επιτόκια που υπερβαίνουν τα ανώτατα αυτά όρια δεν παύει να απαγορεύεται από το νόμο (ΑΚ 281). Ενόψει των ανωτέρω γενικός όρος που επιτρέπει στην τράπεζα να καθορίζει εκάστοτε συμβατικό τόκο με τον οποίο θα χρεώνεται ο λογαριασμός του πελάτη στις περιπτώσεις τμηματικών εξοφλήσεων (καταβολών σε δόσεις) είναι καταχρηστικός και συνεπώς άκυρος λόγω αντιθέσεώς του στο άρθ. 2 παρ. 7 περ. ια' του Ν. 2251/1994 όταν δεν καθορίζονται κριτήρια ειδικά εκ των προτέρων και εύλογα για τον καταναλωτή - πελάτη. (βλ. Α.Π. 1219/2001, Εφ.Πειρ. 109/2005, Ειρ.Αθ. 1446/2005, ΠΠΡ ΑΘ. 961/2007 Τρ.Νομ.Πληρ. ΝΟΜΟΣ).

Από τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και την εν γένει διαδικασία αποδείχθηκε ότι η ανακόπτουσα με την υπ' αριθ. 962/2013 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών διατάσσεται να καταβάλει στην καθ' ης το ποσό των 5.478,90 ευρώ νομιμότοκα με το συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας από 26-10-2012, που είναι η επόμενη ημέρα της ανάλυσης του λογαριασμού, με ανατοκισμό των τόκων ανά εξάμηνο και λοιπών εξόδων μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως, καθώς και 195 ευρώ για δικαστική δαπάνη, που στηρίζεται στην την από 12-7-2007 και υπ' αριθ. 200707050235 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας T.T. Mastercard, που καταρτίστηκε στην Αθήνα μεταξύ αυτής και της ανώνυμης εταιρείας με

την επωνυμία «Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Τ.Ε.», το οποίο με την από 2-11-2009 «Σύμβαση μεταβίβασης εννόμων σχέσεων από πιστωτική κάρτα» μεταβίβασε στην καθ' ης εταιρεία παροχής πιστώσεων όλα τα δικαιώματα, απαιτήσεις και υποχρεώσεις του έναντι των κατόχων που απέρρεαν από τις συμβάσεις έκδοσης και χρήσης των πιστωτικών καρτών, που περιγράφονται αναλυτικά στη συμφωνία, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της ανακόπτουσας.

Η ανακόπτουσα με τον τρίτο (3) λόγο της ανακοπής της ισχυρίζεται ότι ο όρος που περιλαμβάνεται στην ένδικη σύμβαση δυνάμει του οποίου η καθ' ης υπολογίζει ποσά τόκων με επιτόκια ανώτερα των εξωτραπεζικών είναι καταχρηστικός και ως εκ τούτου η επιδικασθείσα απαίτησή της των 5.478,90 ευρώ, περιλαμβάνουσα παράνομους τόκους, δεν γεννήθηκε ποτέ και ούτε είναι εκκαθαρισμένη. Ο λόγος αυτός της ανακοπής κρίνεται ως ουσιαστικά και νομικά βάσιμος, διότι όπως προκύπτει από τα σχετικά έγγραφα και συγκεκριμένα την ένδικη σύμβαση (όρος 10.1) ορίσθηκε κυμαινόμενο επιτόκιο 11%, πλέον εισφοράς του Ν. 128/1975 ανερχόμενο σε 0,60%, ενώ το ισχύον τότε (12-7-2007) ανώτατο εξωτραπεζικό επιτόκιο ανερχόταν σε 10%. Εν συνεχεία, όπως προκύπτει από τους προσκομιζόμενους μηνιαίους λογαριασμούς, παρόλο που το κόστος του χρήματος είχε ιδιαίτερα πτωτική πορεία, η καθ' ης χρησιμοποιούσε επιτόκια ιδιαίτερα υψηλά, φθάνοντας το έτος 2012 σε 14,50% ενώ το εξωτραπεζικό επιτόκιο ανερχόταν (την 26-10-2012) σε 6,50%, χωρίς καμία αναλογία προς αυτά. Την εισφορά του Ν. 128/1975 0,60%, κατήργησε από 18-12-2009 (βλ. τον από 15-2-2010 μηνιαίο λογαριασμό της ανακόπτουσας). Ο προαναφερόμενος όρος της σύμβασης, που επέτρεπε στην καθ' ης να καθορίζει μονομερώς τα επιτόκια ακόμα και καθ' υπέρβαση των ισχυόντων ανωτάτων ορίων των εξωτραπεζικών επιτοκίων χωρίς κανένα κριτήριο είναι καταχρηστικός και ως εκ τούτου παράνομος, ως αντικείμενος στη διάταξη του άρθρου 281 του Α.Κ. σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2251/1994. Επομένως και ο υπολογισμός των τόκων στον οποίο προέβαινε η καθ' ης με την επιβολή επιτοκίου μεγαλύτερου

3^ο φύλλο της με αριθμό 2694 / 2014 απόφασης του
Ειρηνοδικείου Αθηνών. (Διαδικασία Τακτική)

του ανώτατου δικαιοπρακτικού (εξωτραπεζικού) είναι μη νόμιμος και η απαίτηση μη γεγενημένη.

Επίσης ο τέταρτος (4^{ος}) λόγος της ανακοπής, ήτοι ο ανατοκισμός της εισφοράς του ν. 128/75 - πράγμα που η καθ' ης δεν αρνείται ρητά – θα πρέπει να γίνει δεκτός, διότι ο ανατοκισμός αυτός είναι παράνομος, αφού δεν υπήρξε ρητή συμφωνία από τα συμβληθέντα μέρη (βλ. Εφ.Δωδ. 32/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Ειρ.Πειρ 101/2009 Αρμενόπουλος 2010, σελ. 89) και δεν αρκούσε μονομερής δήλωση από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο (Ολ. ΑΠ 8 και 9/1998) και ούτως η απαίτηση δεν ήταν εκκαθαρισμένη.

Κατόπιν τούτων επειδή δεν προκύπτει το συνολικό ποσό της οφειλής (απαίτησης) για το οποίο εκδόθηκε η επίδικη διαταγή πληρωμής, λόγω της ακυρότητας των συμπεριλαμβανομένων στους λογαριασμούς ποσών από τους αθέμιτους τόκους και τον ανατοκισμό των ποσών της εισφοράς του ν. 128/75, η απαίτηση δεν γεννήθηκε ποτέ, δεν είναι εκκαθαρισμένη. Περαιτέρω, η ακυρότητα των επιμέρους ποσών επηρεάζει την αποδεικτικότητα με έγγραφα του συνόλου της απαιτήσεως, αφού στους προσκομιζόμενους λογαριασμούς, δεν είναι δυνατός, λόγω του είδους της εγγραφής, ο διαχωρισμός των επί μέρους ποσών.

Κατά συνέπειαν αφού αποδείχθηκε η ουσιαστική βασιμότητα δύο τουλάχιστον εκ των λόγων ανακοπής, η υπό κρίση ανακοπή θα πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, παρελκούσης της διερεύνησης της βασιμότητας των λοιπών λόγων της, αφού ικανοποιήθηκε ήδη το αίτημά της για ακύρωση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής (Εφ.Αθ.5824/2001 ΕλλΔνη 43.189) και θα πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και να γίνει εκ νέου υπολογισμός των ποσών που συμπεριλαμβάνονται στην απαίτηση της καθ' ης με βάση τα μικρότερα επιτόκια που ίσχυαν κατά τη διάρκεια λειτουργίας της επίδικης σύμβασης και

χωρίς ανατοκισμό της εισφοράς του Ν. 128/1975. Τέλος τα δικαστικά έξοδα θα πρέπει να συμψηφισθούν λόγω της δυσχέρειας του κανόνα δικαίου που εφαρμόσθηκε (179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται την ανακοπή.

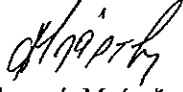
Ακυρώνει την υπ' αριθ. 962/2013 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα.

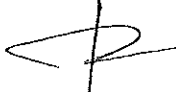
Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση.

Αθήνα 12 Μαΐου 2014

Η Ειρηνοδίκης

Αργυρή Μπάραζη-
Κασταμπολίδου

Η Γραμματέας

Βασιλική Κοτούλα

